

[Pinstrup.]

beslaglægger en meget lille Plet Jord, ikke mere end en lille Brøkdel af, hvad en Husmand ved Siden af beslaglægger, og som derfor ikke kommer til at svare nær saa stor en Skat, som denne Smaamand vilde komme til.

Endelig forstaar jeg ikke, hvorfor man særlig vil beskatte den, der har brugt sine Penge, tjente Penge i mange Tilfælde, til at købe Jord, medens han er fritaget for at svare Skat, hvis han køber noget andet, en anden Forretning, en anden Virksomhed. Det er en Retfærdighed, som jeg ikke kan begribe.

Jeg holder mig til, at vi ved Beskatningen maa tage Hensyn til Evnen til at bære Skatten, og derfor kan jeg paa ingen Maade billige de Radikales Program, der gaar ud paa stadig at lægge mere og mere Skat paa Jorden; det er jo det eneste Helsemiddel, de har haft overfor Landbrugs-krisen: I kan faa noget mere Skat at betale.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fremhævede, at netop Brugsformen efter Loven af 4. Oktober fremmede Initiativet. Jeg vil paastaa, at det hemmer netop Initiativet. Hvad er Fæste nemlig? Fæste er en Brugsform, hvorunder Brugerens aldrig kan blive Ejer af sin Jord. Og saaledes er det jo efter 4. Oktober-Loven: de Brugere, der sidder paa disse Ejendomme, kan aldrig komme til at eje den Jord, de dyrker. Staten har sin Forkøbsret; og Brugeren raader ikke over, hvem han vil sælge til, og hvad han vil sælge til.

Det ærede Medlem protesterede imod, at det var den Fæsteform, der kaldes superficiært Fæste. Men det er netop det, det er; thi Superficiærfæste betyder dette, at en ejer Jorden, en anden ejer Bygninger og Besætning. Her er det Staten, der ejer Jorden, og Brugeren ejer Bygninger og Besætning; det er altsaa netop det superficiære Fæste, som jeg har betegnet som den ringeste og sletteste Form for Fæste i det hele taget. Det har det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen nu vedgaaet, og det kan heller ikke benægtes uden at benægte Fakta.

Det ærede Medlem sagde, at jeg er imod de nye Tanker. Ja, det skal han have fuldkommen Ret i. Jeg er imod alt Fæstevæsen af enhver Art. Det har gjort Ulykker nok i vort Land, og det skal vi ikke genindføre.

Det ærede Medlem sagde noget, som jeg ikke rigtig forstod; han talte om privatøkonomiske Interesser. Jeg vil haabe, det ikke er mentet paa mig, at jeg skulde have

privatøkonomiske Interesser at hyppe; det giver jeg mig ikke af med.

Saa sagde det ærede Medlem, at i Sønderjylland vil alle de unge have Jord efter 4. Oktober-Loven. Det skyldes vel den Agitation, der er ført dér, og maaske ogsaa det, at de faar Jorden til en lavere Pris end efter den gamle Husmandslov. Men heroverfor kan jeg oplyse det ærede Medlem om, at i Aalborg og Hjørring Anter vil man noget ganske andet, dér vil man have Jorden til Selveje. Af 50 Ansøgere i Aalborg Amt er der kun een, der vil have Jord efter Oktober-Loven.

Jeg vil fastholde den Udtalelse, jeg har brugt i Aarhus, at jeg kalder det et Forræderi imod de unge at ville gøre dem til Fæstere og give dem en ringere Stilling, end det Slægtled, vi tilhører, har haft overfor Jordbesiddelsen. Men vi ved altsaa nu, at i alt Fald Socialdemokratiets Maal er offentligt Fæste, Statsfæste.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kaldte Landbrugeren for Grundspekulanter. Det har jeg allerede omtalt under min Replik til den højtærede Landbrugsminister. Landbruget er ikke Spekulation; det er Køb for Livstid i al Almindelighed, og det skal Samfundet ikke være ked af, for det giver Stabilitet.

Bonden, den boende Arbejder, som det ærede Medlem kaldte ham, var en ufri Mand, mente det ærede Medlem, som han havde det nu som Selvejer. Nej, han er netop en fri Mand nu; for han har Adgang til at betale den Gæld, han har paa Ejendommen. Det ærede Medlem spurgte om, om jeg troede, man kunde faa Landbruget til at slutte op om den Opfattelse, jeg har gjort gældende her. Det er jeg ganske sikker paa man vil kunne.

Naar jeg fremdrog det Spørgsmaal paa De jyske Landboforeningers Delegeretmøde, var det, fordi jeg saa, at nu er Faren nærmere, end den har været nogen Sinde; for nu danner de to Partier, de Radikale og Socialdemokraterne, Flertal i Folketinget, og de er derfor i Stand til at gennemføre, i hvert Tilfælde i dette Ting, deres Jordpolitik. Men jeg forstaar jo nok, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er betænkelig ved, at jeg derovre har nævnt Tingene ved deres rette Navn og har peget paa, hvor denne Udvikling fører hen.

Den højtærede Landbrugsminister vedkender sig offentligt Fæste, Statsfæste, som Socialismens Maal. Jeg spørger: Gør det radikale Venstre og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ogsaa det? Vedkender de sig det som Maal? Thi jeg skønner ikke,